

אלעזר אליהו אלחרר ז"ל

תשמ"ג - תשס"ג

ילדות

ילד פקח, יצירתי וכשרוני , בורך
בידי זהב.

אלעזר אליהו אחרר

אלעזר אליהו אחרר בנם של דינה וטיארי.

נולד בצרפת ביום כ"א בחשוון תשמ"ג (7.11.1982).

ילד שני להוריו, אח של מרדכי, ציפורה, לוי ואלחנן.

אלעזר נקרא בחיבה בפי כל קרוביו אלי או אליקו.

אלעזר בגיל

3 בגן

הילדים שנת

תשמ"ה

אלעזר

בשנות

ילדותו

פורים תשמ"נ-
אלעזר בן 7
ואחותו בת ה-5
מחופשים לחתן
וכלה חסידיים

אלעזר
בשנות
ילדותו

כבר משנות ילדותו ניכר אליעזר כילד חכם ופקח,

משפחתו מספרת שהוא בורך בידי זהב.

בגיל שמונה הוא קיבל מאביו מארז ענק של של לגו כמתנה לחנוכה,

ובעזרת דמיון מפותח בנה מזה אונייה גדולה, ומרשימה.

בפעם אחרת, ביקש מאביו מדף מהמחסן ומאמו דף בצבע בורדו ואחרי

עבודה של ניסור וגזירה הכין לסבתו שני לוחות הברית מכוסים

בפרוכת.

אלעזר בגיל 8

אליעזר גדל בעיר מרסיי שבדרום מזרח צרפת.

אליעזר התחנך בצרפת במוסדות יהודיים שהיו

בעירו.

עד כיתה ז' – למד אליעזר בישיבת "לורודון".

כבר בתחילת לימודיו היה אליעזר תלמיד

מצוין, שקט ומתמיד.

הנמל

שבמרסיי

צרפת

צרפת היא מדינה במערב אירופה המחזיקה גם מספר טריטוריות ביבשות אחרות. היא

משתרעת בין הים התיכון בדרום, מפרץ ביסקאיה במערב, התעלה האנגלית בצפון-

מערב, ונהר הריין והאלפים במזרח.

צרפת המטרופוליטנית גובלת בבלגיה ובלוקסמבורג בצפון-מזרח, בגרמניה, בשווייץ

ובאיטליה במזרח, במונקו בדרום-מזרח, ובאנדורה וספרד בדרום. לצרפת חיבור יבשתי

מלאכותי לממלכה המאוחדת באמצעות מנהרת התעלה, העוברת מתחת לתעלה

האנגלית. צרפת היא המדינה המתוירת ביותר בעולם; בשנת 2018 הגיעו אליה 89.4

מיליון תיירים זרים.

צרפת היא רפובליקה דמוקרטית, ועקרונותיה המרכזיים מבוטאים בהצהרת זכויות האדם

זוהי זוהי המדינה המפותחת אשר כלכלתה מהגדולות בעולם, והאזרח. כחברת ארגון

והתמ"ג שלה הוא החמישי בגודלו בעולם. היא אחת המדינות המייסדות של האיחוד

האירופי ושל ברית נאט"ו, והמדינה הגדולה ביותר באיחוד האירופי מבחינת שטח

והשנייה בגודל האוכלוסייה והכלכלה.

מדינת צרפת

מגדל אייפל בצרפת

העיר מרסיי

היא העיר השנייה בגודלה בצרפת, אחרי עיר הבירה פריז. היא נמצאת בדרום-מזרח צרפת, על חוף הים התיכון. מרסיי מהווה עיר בירה לחבל הארץ פרובאנס-אלפ-קוט ד'אזור ולמחוז שפך הרון. נמל מרסיי הוא הנמל המסחרי הגדול ביותר בצרפת ובים התיכון. בעיר עצמה (בשטח 240 קמ"ר) חיים כ-852 אלף תושבים, ובמרסיי רבתי (בשטח 2,830 קמ"ר) חיים כ-1.6 מיליון תושבים.

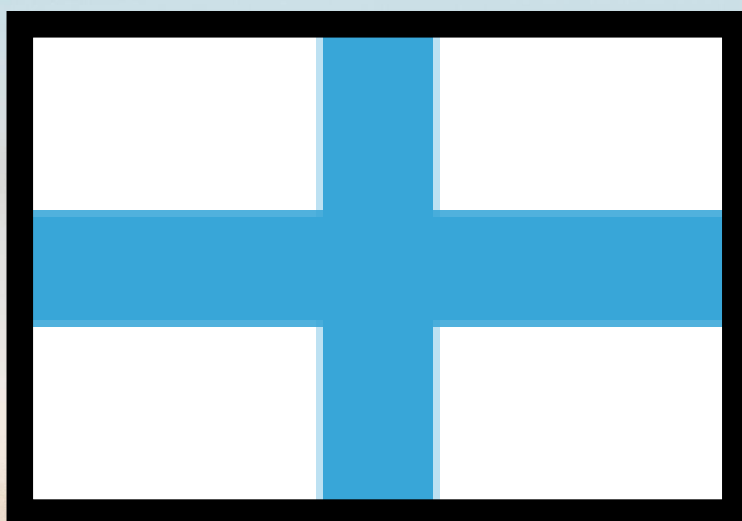
כלכלת העיר מתבססת על הנמל המסחרי הגדול. בעיר פועלת רכבת תחתית (מטרו), ובסמוך אליה נמצא שדה תעופה בינלאומי.

הקהילה היהודית במרסיי עתיקה והתקיימה כבר מראשית ימי הביניים כקהילה יהודית חשובה.

נכון לשנת 2020, במרסיי כ-80,000 יהודים. נאמד כי הקהילה היהודית בעיר היא השנייה בגודלה בצרפת, אחרי פריז, והשלישית בגודלה באירופה (אחרי לונדון שבמקום השני)^[2]. במרסיי מספר קהילות יהודיות פעילות. הרב יוסף יצחק לבקובסקי, שליח חב"ד בעיר, הקים גנים ובתי ספר, ובקהילת חב"ד המקומית בראשותו מתקיימים שיעורי תורה. בעיר פעל רבי ניסים ממרסיי.

סמל העיר מרסיי

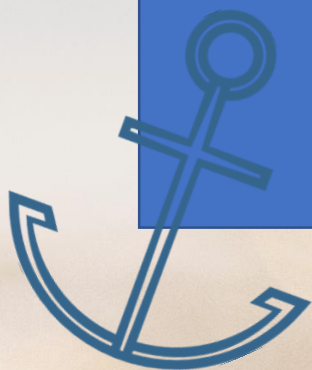

דגל העיר מרסיי

אלי ביום בר המצווה

נערות

נער שאוהב לצחוק
ולהצחיק את כולם, תמיד
עזר בשמחה לסובביו,
והכל מתוך חיוך וכוונה
טהורה.

בשנות נערותו למד אלי כשנתיים בבית הספר "גן עמי"

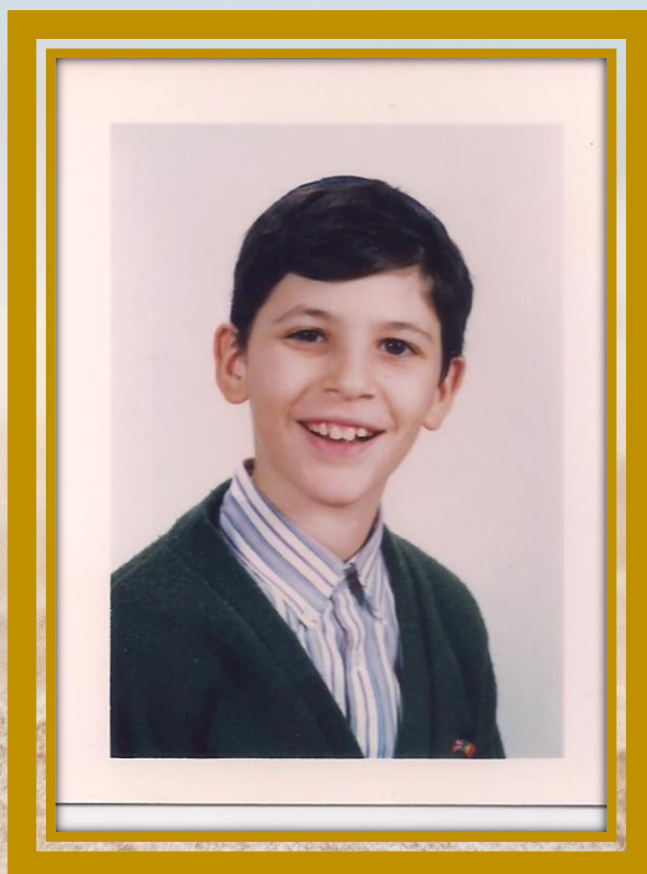
ומשם עבר לתיכון "אורט" שם סיים כיתה י"ב בהצלחה.

אלי אהב ללמוד וידע איך להעסיק את עצמו,

הוא גדל לנער חברותי ומקובל, כולם אהבו אותו ורצו להיות בקרבתו.

אלי היה נער שאוהב לצחוק ולהצחיק את כולם,

תמיד עזר בשמחה לסובביו והכל מתוך חיוך וכוונה טהורה.

אלי בגיל 14

בית הספר גן עמי במרסיי

אחד מבתי ספר "אורט"

אורט

אורט הוא ארגון יהודי להפצת מלאכה. הארגון הוקם בשנת 1880 ופעל בעבר ובהווה ביותר ממאה מדינות. מטרתו של הארגון היא הקניית חינוך והכשרה לנוער היהודי ברחבי העולם.

World ORT התקציב הגלובלי השנתי של אורט עובר את ה-250 מיליון הפעילות של נתמכת על ידי ממשלות וסוכנויות ברחבי העולם, ועל ידי קרנות מתרומות אשר נאספו על ידי תתי-הארגונים בארצות השונות.

בעשור השני של המאה ה-21, הארגון פועל באפריקה, במזרח אסיה, באוסטרליה, בחבר המדינות, במדינות הבלטיות, בישראל, באמריקה הלטינית, בצפון אמריקה ובמערב אירופה.

גם רשת בתי ספר שבה למדו World ORT עד לשנת 2007 נכללה במסגרת למעלה מ-90,000 תלמידים אשר רוכשים השכלה או הכשרה ב-159 בתי ספר, מכללות ומוסדות. ב-2007 הופרדה רשת בתי הספר בישראל לארגון בישראל נמשכת World ORT עצמאי בשם "אורט ישראל". הפעילות של תחת השם "קדימה מדע".

מספר טיפארי אביו של אלעזר:

כבר לאחר ביקורו הראשון בארץ
אלעזר רצה כבר והשתוקק לעלות לארץ.

אלעזר בגיל 17

מתחביביו של אלי

אחד התחביבים של אלי היה ספורט.

הוא עשה הרבה ספורט בעיקר רץ ורכב על

אופניים.

תחביב נוסף של אלי היה אופנועים.

אלי רכש לעצמו אופנוע, ועם ידי הזהב שלו למד

בקלות לפרק ולהרכיב את האופנוע מחדש

וכמובן לשדרג אותו.

ספרו בני המשפחה

אלי חיפש עבודה במוסך אופנועים לפני גיוסו

לצה"ל, אך לא הצליח למצוא עקב גיוסו

המתקרב, בעודו נמצא במקום ניסו שני עובדים

לתקן תקלה באופנוע ללא הצלחה ואלי הבהיר

להם בדיוק מה לעשות בעל המוסך נדהם

מיכולותיו וכך כמעט שהתקבל לעבודה

העלייה לארץ

"כל עוד בלבב פנימה נפש יהודי
הומיה"

כָּל עוֹד בְּלֵב בְּנִימָה
נֶפֶשׁ יְהוּדֵי הוֹמְיָה,
וּלְפָאֲתֵי מִזְרָח קְדִימָה
עֵין לְצִיּוֹן צוֹפִיָּה –

עוֹד לֹא אֲבָדָה תְּקוּתָנוּ,
הַתְּקוּהָ בֵּת שְׁנוֹת אֲלָפִים,
לְהִיּוֹת עִם הַפֶּשֶׁי בְּאַרְצָנוּ
אֶרֶץ צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם.

המנון התקווה של מדינת ישראל

שיר על ארץ ישראל

קום והתהלך בארץ בתרמיל ובמקל.

וודאי תפגוש בדרך
שוב את ארץ ישראל.
יחבקו אותך דרכיה
של הארץ הטובה,
היא תקרא אותך אליה
כמו אל ערש אהבה.
זאת אכן אותה הארץ,
זו אותה האדמה
ואותה פיסת הסלע
הנצרבת בחמה.
ומתחת לאספלט
לבנייני הראווה,
מסתתרת המולדת
ביישנית וענווה.
קום והתהלך בארץ...
וכרמי עצי הזית
ומסתור המעיין
עוד שומרים על חלומה
וחלומנו הישן.
וגגות אודמים על הר
וילדים על השבילים,
במקום שבו הלכנו
עם חגור ותרמילים.
קום והתהלך בארץ...

מילים: יורם טהרלב

לחן: יאיר קלינגר

ביצוע: יהורם גאון

הכיסופים לארץ ישראל

אלפיים שנה התפללו וחלמו יהודים על שיבת
ציון. הזיקה לארץ ישראל התבטאה בתפילה,
בהגות, בשירה, בפיוט, במעגלי החיים ובמועדי
ישראל ולא דווקא באופן מדיני ומעשי, אך
יחידים וגם קבוצות עלו והתיישבו בה. אחרים
ביקרו בה וכתבו על אודותיה ולאורך מאות שנים
התקיימה נוכחות יהודית מצומצמת בארץ
ישראל.

הכיסופים לארץ ישראל תפסו מקום בליבם
ובמחשבתם של יהודים גם בצוק העיתים,
בעיצומו של המאבק לחיים.
השואה הכריעה את הוויכוח בתוך העם היהודי,
אידיאולוגיות שונות שרווחו לפניה התמוטטו
בעקבותיה. התהליכים שהתנועה הציונית קידמה
כבר לפני השואה והתעצמו לאחריה הביאו לאחר
מאבק עיקש להקמה של מדינה יהודית בארץ
ישראל.

מפת ארץ ישראל

שיר על ארץ ישראל

אלי היה ציוני ורצה לעלות לארץ ישראל.

בשנת תשס"א (2001) כאשר היה בן 19 שנים

עלה אלי לארץ ישראל.

אלי עלה לארץ עם בן דודו ללא משפחתו.

הוא עלה לישראל כדי ללמוד.

אלי החל ללמוד לימודי אלקטרו-אופטיקה

ב"מכון לב" בירושלים-בית ספר גבוה

לטכנולוגיה המשלב לימודים מקצועיים עם

לימודי תורה במתכונת ישיבה.

"מכון לב"

המרכז האקדמי לב(לשעבר: "מכון לב") הוא מכללה אקדמית-תורנית,

המוכרת על ידי המועצה להשכלה גבוהה. המוסד משלב לימודי טכנולוגיה

ויהדות, והלימודים בו מתקיימים בקמפוסים נפרדים לגברים ולנשים.

המרכז האקדמי לב מעניק תואר ראשון ושני במקצועות טכנולוגיים,

במקצועות הניהול והחשבונאות ובסיעוד. ולומדים בו כ-5,000 סטודנטים.

המרכז האקדמי לב נוסד בשנת 1969 על ידי פרופ' זאב לב, במטרה לשלב

לימודים אקדמיים עם לימודים תורניים ברמה ישיבתית. תוכנית הלימודים

במרכז האקדמי כוללת לימודי קודש שמתקיימים בשעות הבוקר, ולימודים

אקדמיים בשעות אחר-הצהריים.

למרכז האקדמי לב 6 שלוחות אחת מהן היא: קמפוס לב - לגברים בשכונת

גבעת מרדכי בירושלים. קמפוס לב, הוא קמפוס אקדמי לגברים המעניק

תואר ראשון ושני במקצועות ההנדסה, הניהול ובסיעוד. במרכז הקמפוס

נבנה בית המדרש, והסטודנטים זוכים לשלב לימודים תורניים במסגרת

ישיבה גבוהה עם לימודים אקדמיים. בוגרי קמפוס לב משמשים כיום

בתעשיית ההייטק, במערכת הביטחון, בפירמות פרטיות, במערכת

הבריאות, במוסדות להשכלה גבוהה ועוד.

אחד מהקמפוסים של מכון לב

סמל המוסד האקדמי

אלי היה חדור מוטיבציה.

הוא אמנם עלה לישראל כדי ללמוד, אך מבלי

להודיע להוריו כבר בתיק העלייה שפתח

בסוכנות היהודית ציין את רצונו לשרת כלוחם

בצה"ל, ואכן כך היה.

תיק עלייה לארץ

סמל
הסוכנות
היהודית

בנין הסוכנות
היהודית בארץ

מספר אביו של אלי:

כבר מגיל קטן כל הזמן שמע אלי בבית – על ארץ ישראל והוא כבר

רצה לראות מה זה המתנה הגדולה הזו שיש לכל יהודי.

כבר מהביקור הראשון שלו בארץ הוא החליט לעלות לארץ,

עברו שנים, אחרי כיתה י"ב הוא כבר רצה לעלות הכל, הוא שאל

אותי לדעתי, מבחינת אזרחות היו לו שני אזרחויות- צרפתית

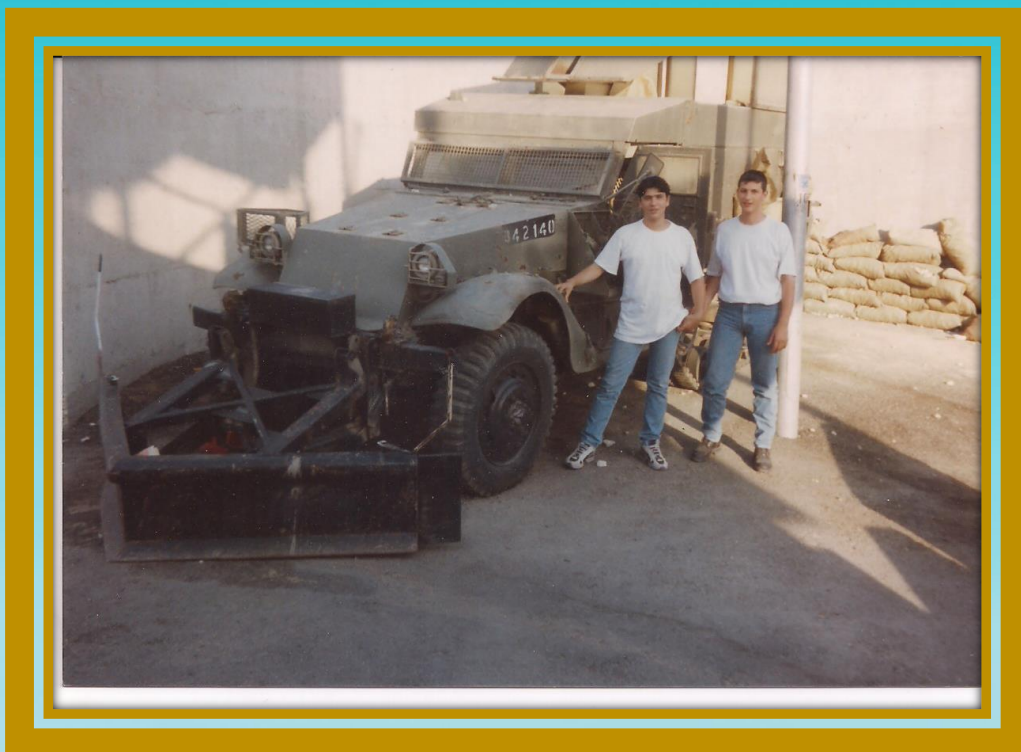
וישראלית. מבחינה רגשית הוא כבר היה ישראלי לגמרי. תוך פחות

מ-3 חודשים הוא הגיע לארץ, הוא יצר קשר עם המשפחה שלנו

שהייתה בארץ. אחרי כמה חודשים לא הסתדרו לו הלימודים אבל

בשום אופן לא רצה לחזור לצרפת, ואז הוא חיפש עבודה עד

שהתגייס.

ביקור ראשון בארץ ישראל- אלי בגיל 15 עם אחיו מטיילים בארץ

הביקור הראשון בישראל-כבר מעכשיו אלי חייל בנשמתו

הגיוס

**חייל מקצועי וממושמע, מפקדיו
מרוצים ממנו, שומר על ערכי הדת
למרות השרות הקשה.**

צבא ההגנה לישראל

צבא הגנה לישראל, הידוע בעיקר בראשי תיבות: צה"ל, וכן בצורה צבא ההגנה לישראל, הוא צבאה של מדינת ישראל והארגון המרכזי במערכת הביטחון הישראלית. צה"ל משמש ככוח ההגנה העיקרי האמון על קיומה של מדינת ישראל. צה"ל מתחלק לשלושה זרועות: אוויר, ים ויבשה. השירות בצה"ל הוא חובה, וחלקים גדולים מהאוכלוסייה שירתו בו. צה"ל נחשב לצבא החזק ביותר במזרח התיכון ולאחד הצבאות המתקדמים והמיומנים ביותר בעולם.

הקמת צה"ל ומלחמת העצמאות

הנפת דגל הדיו במבצע עובדה בו כבש צה"ל את אילת. מבצע זה סימן את סיומה של מלחמת העצמאות. צה"ל הוקם כשבועיים לאחר קום מדינת ישראל, תוך כדי קרבות מלחמת העצמאות. הממשלה הזמנית החליטה על הקמתו וראש הממשלה, דוד בן-גוריון חתם על "פקודת צבא הגנה לישראל" ב-26 במאי 1948, ערב ל"ג בעומר, וב-31 במאי פרסם "פקודת יום להקמת צבא הגנה לישראל".

הפקודה כללה את ההוראה החד-משמעית שלא יתקיים כוח צבאי במדינת ישראל מלבד צה"ל, נוסח זה שימש מאוחר יותר כהנמקה להפסקת פעולתם של הכוחות המזוינים של המחתרות.

צה"ל התבסס על המבנה הארגוני של ארגון ההגנה כדי לשמש ככוח הלוחם העיקרי של מדינת ישראל, ומיזג לתוכו גם לוחמים מהבריגדה היהודית והמחתרות האחרות – האצ"ל והלח"י. עם הקמת צה"ל פורקו חטיבות "ההגנה" והפלמ"ח והוכפפו לפיקוד

צה"ל. שתיים עשרה החטיבות שפעלו במלחמת העצמאות.

חיילי צהל

בסיס צבאי

חיילי צהל

כוח האדם בצה"ל

הגיוס לצה"ל מתבצע מכוח חוק שירות ביטחון, אשר מסדיר את ההוראות בדבר השירות. בישראל נהוג שירות חובה לבנים ולבנות, ואורכו של השירות משתנה מתקופה לתקופה. הרכב כוח האדם בצה"ל השתנה לאורך הזמן עם שינוי בהרכב האוכלוסייה בישראל. לאחר מלחמת העצמאות מנה הצבא 25 אלף איש. בשנותיו הראשונות שירתו בצה"ל בני המושבים והקיבוצים, בני העליות הראשונות מאירופה ועולים חדשים שהגיעו בעלייה הגדולה של שנות החמישים. עם הזמן חל שינוי בהרכב כוח האדם בצבא ועלה באופן יחסי משקלם של עולים יהודים מארצות ערב וצאצאיהם ושל דתיים לאומיים בצבא.

הגיוס לצה"ל והשירות בו

לפי חוק שירות ביטחון, הגיוס לצה"ל הוא בבחינת גיוס חובה לכל אזרח ישראלי שהגיע לגיל 18.

השירות הסדיר אורך כיום בפועל שנתיים ו-8 חודשים לגברים ושנתיים ו-4 חודשים לנשים.

לכל חייל נקבע פרופיל רפואי, ולפיו מוחלט באיזה מערך לשבצו. מן השירות הצבאי פטורים בעלי

פרופיל נמוך (פרופיל 21) או המאובחנים כחסרי התאמה לשירות צבאי. הפרופיל הגבוה ביותר

הוא 97. בנוסף, נשים זכאיות לקבלת פטור משירות בצה"ל מטעמי הכרה דתית, אף על פי

שרשמית הגיוס הוא חובה, בפועל אחוז משמעותי אינו מתגייס מסיבות שונות. בין היתר קיימת

תופעה של סרבנות לגיוס לשירות הצבאי, הנובעת מטעמים מצפוניים ופוליטיים. ניתן להשתבץ

ב-3 מערכים עיקריים- המערך הלוחם, מערך תומכי הלחימה והמערך העורפי, השיבוץ נקבע

בהתאם לפרופיל וליחידה בה ישובץ, במקרים מסוימים ישנם אנשים שצה"ל אינו מאפשר להם

להגיע ליחידה קרבית והם מציעים את עצמם באופן התנדבותי לקרבי.

חיילים מתגייסים

ביום 21.3.2002 התגייס אלי לצה"ל.

לבקשתו הוא שובץ כלוחם חירמ"כ (חיל רגלים ממוכן)

בחטיבת כפיר.

אלי הוכיח את עצמו כחייל מקצועי וממושמע, היה מרוצה

מאוד משירותו הקרבי ומפקדיו הביעו שביעות רצון

מתפקודו. אלי הקפיד לא לספר להוריו במה כרוך השירות,

ובשיחות הטלפון עמם הסתפק באמירת "הכול בסדר"

ו"צה"ל זה צה"ל", כדי שלא ידאגו.

אלי בטקס ההשבעה בלטרון

גיוס עולים חדשים לצה"ל

משך השירות הצבאי של העולה החדש המתגייס תלוי בגיל

בו הגיע לארץ, הפרופיל הרפואי והמצב המשפחתי שלו.

לאחר שנה מיום שהגיע העולה החדש לצה"ל רשאי

להתגייס לצבא.

עולים חדשים אינם מחויבים להתגייס לצה"ל, הדבר תלוי

ברצונם.

אלי בצבא

חיל רגלים ממוכן

חיל רגלים ממוכן (חי"ר ממוכן, חירמ"כ) הוא סוג של יחידת חיל רגלים

(חי"ר), המצוידת ברכב מסוג כלשהו (נגמ"שים או נגמ"שי לחימה)

לצורך תנועה אל שדה-הקרב ובתוכו, לצורך הלחימה עצמה.

בשנות ה-50 היו בצה"ל יחידות מילואים שנועד לשמש כיחידות

חרמ"ש אך בשל מחסור בזחל"מים נאלצו להסתפק בקומנדקרים או

"משאיות סיקס". יחידות אלה נקראו בתחילה חרמ"ן (חיל רגלים

ממונע), אך במשך הזמן הוחלף כינויו לחיל רגלים ממוכן.

לוחמי חיל רגלים

סמל של חיל הרגלים

חטיבת כפיר

חטיבת כפיר (חטיבה 900) היא חטיבת חיל רגלים סדירה בצה"ל. חטיבת

כפיר הייתה תחת פיקודה של עוצבת עידן ובספטמבר 2020 החטיבה

הוכפפה לעוצבת הבזק תוך הסבה לחטיבת חי"ר-אש.

"כפיר" היא החטיבה הגדולה מבין חטיבות החי"ר. החטיבה מורכבת

מארבעה גדודים וסיירת, אשר מתמחים בלוחמה זעירה ולוחמה בטרור,

בדגש על שטחים בנויים ומורכבים, החטיבה מתמרנת בכלל הגזרות ובעלת

יכולות ייחודיות ללחימה בטרור. חיילי החטיבה חובשים כומתה בצבעי

הסוואה (מנומרת) עם סמל חיל הרגלים ונועלים נעליים אדומות.

מפקד החטיבה מ-27 במאי 2021 הוא אלוף-משנה שרון אלטיט.

סמל החטיבה

חיילים מחטיבת כפיר

תג חטיבת כפיר

אלי וחבריו בטירונות

אלי בעת שירותו הצבאי

אלי בבסיס

עם גיוסו אלי הוכר כחייל בודד והתגורר

בנתניה.

הוא המשיך לשמור על אורח חיים דתי כפי

שהורגל מילדותו, הקפיד על התפילות ועל כל

המצוות והצליח לשלב בין אורח חייו לאופי

השירות הקשה.

היום נערך יום כיף לחיילים בודדים אשר
נמצאים במהלך טירונות במתקן אדם
לאחר שבוע שדאות בו לקחו חלק הטירונים
צילום: דובר צה"ל

אלי בסנוקר

חייל בודד

חייל בודד הוא חייל המשרת בצה"ל ומנותק ממשפחתו מסיבות שונות. חייל שהוכר ברשויות צה"ל כחייל בודד זכאי לאפשרויות סיוע מגוונות בעקבות הריחוק ממשפחתו. חיילים בודדים זקוקים למקום מגורים הולם במהלך השירות וכן למסגרת ולתמיכה רגשית, וצה"ל מעניק להם מגוון הטבות כדי להקל על שירותם.

הכרה בחייל כבודד נעשית לאחר הגשת בקשה בלשכת הגיוס האזורית (למי שטרם התגייס), או הגשת בקשה במהלך השירות אצל מש"ק ת"ש ביחידה. חייל מוגדר כבודד מסיבות כגון: הורים שהיגרו מהארץ, הורים בשליחות בחו"ל, עולים חדשים שהגיעו לארץ לבדם כדי להתגייס, יתומים מהורים, וחיילים שהקשר עם משפחתם מנותק.

כיום משרתים בצה"ל כ-5,800 חיילים במעמד חייל בודד, למחציתם משפחות שאינן מתגוררות בישראל. חלקם מחויבי גיוס על פי חוק גיוס חובה וחלקם מתנדבים. חלקם בעלי קרובי משפחה מדרגה ראשונה בארץ, אך מסיבות שונות אינם יכולים לגור בבתיהם, ולכן מוגדרים כחיילים בודדים. כמחצית מהחיילים הבודדים משרתים בתפקידי לחימה בצה"ל.

ההכרה הרשמית לקבלת הסיוע מגורמי הממשלה השונים וחלק

מהארגונים החברתיים נעשה אך ורק על ידי צה"ל.

נעשית כיום הבחנה בין שני סוגי הגדרות לחייל בודד:
בודד מובהק (עולה) - חייל שעלה לארץ בגפו, חייל יתום מהוריו או
חייל שהוריו שוהים בחו"ל מסיבות שונות (בן יורדים, בן שליחים).
בודד חסר עורף משפחתי - חייל אשר הוריו נמצאים בארץ אך הוא
לא בקשר עימם או שאינם תומכים בו.

סיוע של צה"ל לחייל בודד

הטבות כספיות: מענק חודשי קבוע בנוסף לשכר חייל, תווי שי
בערבי חגים, פטור מאגרת טלוויזיה, מענק נישואין, מענקי חבילות
מזון והטבות כספיות חד פעמיות שונות. ישנה אפשרות לבקש סיוע
במימון טיסה לביקור ההורים בחו"ל מהאגודה למען החייל, פעם
אחת במהלך השירות. חייל בודד שנמצא בחופשת מחלה בביתו
משלושה ימים ומעלה זכאי לקבל דמי כלכלה בימים אלו כבר מהיום
הראשון. החייל זכאי לדמי כלכלה גם במצב בו הוא יוצא לחופשה
מיוחדת מטעמים כלכליים בלבד.

הטבות דיור: עזרה משמעותית בשכר דירה, סיוע במימון אחזקת
הדירה, אפשרות ללינה באחת מדירות האגודה למען החייל ברחבי
הארץ ללא תשלום שכר דירה או מיסים ("דירות בודדים"), אפשרות
ללינה באחד מעשרות קיבוצים ברחבי הארץ (בה החיילים נהנים
מהשירותים שמציע הקיבוץ ומקבלים דמי כיס סמליים), ואפשרות
לינה בבית החייל של האגודה למען החייל ברחבי הארץ (בה החייל
מקבל גם שירותי כביסה ומזון).

הטבות נלוות: חייל בודד שהוריו שוהים בחו"ל זכאי לקבל מדי
חודש כרטיס חיוג לחו"ל. בעת שהותו בטירונות הוא זכאי לקבל
עשר אגרות דואר אוויר לשם התכתבות עם בני משפחתו.

עיריית נתניה

נתניה

נתניה היא עיר במחוז המרכז, בשרון, השביעית באוכלוסייתה בערי

מדינת ישראל. נוסדה על ידי קבוצת בני בנימין בשנת 1929 כיישוב לבני

המושבות ופועלי הפרדס, והוכרזה כעיר בשנת 1948. נתניה נקראת גם

"בירת השרון", על שום היותה העיר הגדולה ביותר באזור השרון; וכן

"עיר היהלומים", בשל תעשיית היהלומים המפותחת שהתקיימה בה

בעבר. העיר שוכנת במישור החוף לחופי הים התיכון, על אדמת כורכר.

חוף הים מאופיין בצוקי כורכר גבוהים לאורך כל רצועת החוף של העיר.

העיר קרויה על שם הנדבן נתן שטראוס, והיא העיר הגדולה ביותר

בישראל ששמה מנציח אדם.

הטיילת בנתניה

החול יזכור

החול יזכר את הגלים, אבל לקצף אין זכר
זולת הים אשר עברו עם רוח לילה מאחר -
מזכרונם הוא לעולם לא ימחה.

כמוהו גם על חוף לבם רטט אז משהו חור
והם רשמו בתוך החול, כשהיזרם העובר
האיר פתאם פנים זרות ושחוק רפה.

הכל ישוב אל המצולות זולת הקצף הלבן.
גרות הלילה דעכו. הידידות, האהבה,
הנעורים שבאו פתע אל סופם.

היו שם קונכייות ריקות שנהמו קינה של ים
ובית עלמין על הגבעות
ושנים שחלפו דומם
בין הקצב והקברים והשקמה.

(נתן יונתן)

הנפילה

"דודי ירד לגנו ללקוט שושנים"

ביום י"א בתשרי תשס"ג (17.9.2002)

נפל טוראי אלעזר אלחרר בעת מילוי

תפקידו.

בן עשרים היה בנפלו.

הוא הובא למנוחת עולמים בבית העלמין

הצבאי בהר הרצל, ירושלים. הותיר אחריו

הורים, אחות ושלושה אחים.

טיארי , אביו של אלי מספר על קבלת הבשורה המרה:

אלי היה חייל בודד, אנחנו היינו בצרפת .

דיברנו איתו בטלפון לפני ראש השנה והוא אמר לנו שהוא רוצה לבקש

אישור לטוס לסבתא בחג הסוכות.

במוצאי יום כיפור דיברנו איתו והכל היה בסדר חוץ מזה שהוא עדיין לא

קיבל את האישור לטוס.

יום למחרת-לאחר ארוחת הצהריים אני חוזר לעבודה ורואה שני אנשים

ואישה שממתינים לי, מתברר שהיא הקונסולית של שגרירות ישראל השני

הוא הסגן והשלישי רופא.

נכנסנו למשרד שלי-וכאן אני מקבל את "המכה" אני מנסה לבקש פרטים

נוספים ושואל מי ומה אך יותר מהחקירה הצבאית שהייתה לא היה להם

מה להוסיף.

במרסיי היו כבר אנשים שידעו על הבשורה ולא אמרו לנו כי עדיין לא נציג

המדינה לא פגש אותי.

תַּחֲלָה בּוֹכִים / אברהם חלפי

תַּחֲלָה בּוֹכִים.

אחר-כך הבכי מתאבן.

אחר-כך זוכרים דבר אחד ויחיד:

את נפילת הבן.

ואין אומרים דבר.

או מדברים על גשם ועל מה-נשמע.

ועל משהו עוד. ועוד על משהו.

והאזן בין כה לא תשמע.

ושותקים.

וקמים מן הכסא. ויושבים. וקמים. ושוב.

ויודעים דבר אחד ויחיד:

לא ישוב.

מספר עוד אביו של אלי:

לאחר שהודיעו לי את הבשורה הקשה אני חושב:

איך אני מודיע לאשתי על האסון הנורא? העולם

התהפך!

ובמיוחד שאשתי באותו שבוע רק יצאה מאבל על

אביה שנפטר!

מהיכן יהיו לנו כוחות לספוג הכל?

בהתחלה אני לא יודע בהמשך גלוי וידוע שלפי

הצורך בורא עולם שולח לנו כוחות.

המקום בצבא בו נמצאה גופתו של אלי

ארגון הלוויה:

מכיון שהקבורה הייתה אמורה להיות בישראל,

נציגי המדינה סידרו את הגעתנו לארץ.

טסנו בבוקר יום המחרת אלו היו 4 שעות טיסה

הכי ארוכות שיש אלפי מחשבות ושאלות בראש

ואין תשובות!

בלילה, אחרי ההלוויה חזרנו לבית המלון לנוח-

ככל שאפשר. לנסות לעכל מה עבר עלינו.

הרגשנו כאילו היינו בים שקט לפתע הגיע גל

צונאמי הרים אותנו ושם אותנו במקום בלתי

מוכר.

הקִיץ האחרון / מקס גת-מור

זֶה הַקִּיץ הָאֲחֵרֹן שְׁלִי אִתְּכֶם
עִם הַגֶּשֶׁם הָרֹאשׁוֹן אֲנִי אֶעֱלֶם.
דְּמָעוֹתַי יִזְרְמוּ בְּמֹרֵד הַרְחֹבֹת
כְּמוֹ עֵלָה נוֹשֵׁר וְתִקְוֹת רְחוֹקוֹת.
אֲנִי אִישׁ שֶׁל חֶרֶף בֵּין אֶלְפֵי אֲנָשֵׁי יָם
אֶךְ בַּחֶרֶף הַזֶּה כָּבֵד לֹא אֶהְיֶה קָיָם
לֹאט לֹאט הַשְּׂכָבוֹת נִמְסוֹת
בֵּין רוֹצִים לֹא רוֹצִים וְתַפְלוֹת אַחֲרוֹנוֹת.

אֲז תִּזְכְּרוּ שֶׁהִבְטַחְתֶּם לֹא לִבְכוֹת -
כִּי הַשָּׁמַיִם גְּדוֹלִים וְהַדְּמָעוֹת קִטְנוֹת,
תַּעֲצֹמוּ אֶת הָעֵינִים כָּל גֶּשֶׁם רֹאשׁוֹן
וְתִחַשְׁבוּ עָלַי...

אֲנִי רוֹצֶה לְטַפֵּס עַל הַהָרִים כִּי הֵם שָׁם
וּלְבַקֵּר בְּמַדִּינֹת מַעֲבָר לֵיָם.
לְדַעַת אִם יֵשׁ צוּרוֹת חַיִּים אַחֲרוֹת
וְאִם הַמֵּתִים מִמְּשִׁיכִים לַחַיּוֹת.
כִּי זֶה הַקִּיץ הָאֲחֵרֹן שְׁלִי אִתְּכֶם
עִם הַגֶּשֶׁם הָרֹאשׁוֹן אֲנִי אֶעֱלֶם,
לֹאט לֹאט הַשְּׂכָבוֹת נִמְסוֹת
בֵּין רוֹצִים לֹא רוֹצִים וְתַפְלוֹת אַחֲרוֹנוֹת.

אֲז תִּזְכְּרוּ שֶׁהִבְטַחְתֶּם לֹא לִבְכוֹת -
כִּי הַשָּׁמַיִם גְּדוֹלִים וְהַדְּמָעוֹת קִטְנוֹת,
תַּעֲצֹמוּ אֶת הָעֵינִים כָּל גֶּשֶׁם רֹאשׁוֹן
וְתִחַשְׁבוּ עָלַי...
(מֵתוֹךְ יִזְכּוֹר)

מספר אביו :

כחודש לפני נפילתו של אלי הייתי בארץ
עם הבת שלי לביקור ראשון , רצינו לעלות
לארץ, והיינו כבר בתהליך של עלייה
ובדקנו מקומות מתאימים בפרט ברמת
בית שמש, אלי בא איתנו לאחר כמה דקות
אמר לי: "אבא זה בדיוק המקום שיתאים
להם"(לאחים הקטנים).
ובאמת בסופו של דבר מצאתי שם דירה
בסוף הקטע של הרחוב.

בית שמש

מסדר הנופלים / חיים חפר (מקאמה)

הם באים מן ההרים, מן השפלה, מן המדבר הם באים -
שמות, פנים, עינים - ומתיצבים אל המסדר. הם באים בצעד
גברי, חזקים ושזופים הם יוצאים מתוך המטוסים המרסקים
ומן הטנקים השרופים / הם קמים מאחורי הסלעים, מעבר
לדיונות ומתוך תעלות הקשר / גיבורים כאריות, עזים כנמרים
וקלים כנשר //

והם עוברים אחד אחד בין שורות של מלאכים / המאכילים
אותם ממתקים ועונדים על צוארם פרחים / ואני מביט בהם
והם כלם שמחים / אלה האחים שלי, אלה האחים //

והם פוגשים זה את זה, עינים שחורות וכחלות וחומות / והם
מזכירים זה לזה שמות וכלים ומקומות ומוזגים זה לזה סיפלי
קפה ותה / ומתפרצים פתאם יחד בקריאות: כיפק-הי! / והם
פוגשים בקהל הרב רעים וידידים / והמפקדים טופחים על
שכם הטוראים וטוראים לוחצים יד למפקדים / והם פורצים
בשירה ומוחאים כפים / ומקשיבים להם בהתפעלות כל יושבי
השמים / והפגישה נמשכת יום ולילה, יום ולילה / כי חבורה
שכזאת לא הייתה עוד למעלה / ואז פתאם שומעים הם קולות
מכרים בוכים והם מביטים הביתה אל אבא ואמא, אל הנשים,
הילדים והאחים / ופניהם דוממות והם עומדים נבוכים ואז
מישהו מהם לוחש: סליחה, אבל היינו מכרחים / נצחנו
בקרבאות וכעת אנו נחים / אלה האחים שלי, אלה האחים //

וככה הם עומדים והאזר על פניהם / ורק אלהים לבדו עובר
ביניהם / וכשדמעות בעיניו הוא מנשק את פציעהם / והוא
אומר בקול רוטט למלאכיו הלבנים: אלה הבנים שלי / אלה
הבנים. //

הנצחה

יִזְכֹּר עִם יִשְׂרָאֵל אֶת בְּנָיו וּבָנוֹתָיו,

הַנָּאֲמָנִים וְהַאֲמִיצִים,

חִילֵי צָבָא הַהֶגְנָה לְיִשְׂרָאֵל

יִזְכּוֹר

יִזְכּוֹר עַם יִשְׂרָאֵל אֶת בְּנָיו וּבָנוֹתָיו, הַנָּאֲמָנִים וְהָאֲמִיצִים,
חִילֵי צָבָא הַהֶגְנָה לְיִשְׂרָאֵל,
וְכָל לִוְחָמֵי הַמַּחֲתָרוֹת וְחֲטִיבוֹת הַלִּוְחָמִים בְּמַעֲרְכוֹת הָעָם,
וְאֲנָשֵׁי קְהֵלוֹת הַמּוֹדִיעִין, הַבֶּטְחוֹן, הַמְּשֻׁטָּרָה וְשֵׁרוֹת בְּתֵי
הַסֵּהר,
אֲשֶׁר חָרְפוּ נַפְשָׁם בַּמִּלְחָמָה עַל תְּקוּמַת יִשְׂרָאֵל,
וְכָל מִי שֶׁנִּרְצָחוּ בְּאֶרֶץ וּמְחוּצָה לָהּ בְּיַד מְרַצְחִים מְאָרְגָּוִי
הַטָּרוֹר.

יִזְכּוֹר יִשְׂרָאֵל וְיִתְבָּרַךְ בְּזִרְעוֹ וְיֵאָבֵל עַל זֵיו הָעֲלוּמִים
וְחֻמַּדַּת הַגְּבוּרָה וְקִדְּשֵׁי הַרְצוֹן וּמִסִּירוֹת הַנֶּפֶשׁ
שֶׁל הַנִּסְפִּים בְּמַעֲרָכָה הַכְּבֵדָה.

יְהִיו חִלְלֵי מַעֲרְכוֹת יִשְׂרָאֵל עֲטוּרֵי הַנֶּצָּחוֹן
חֲתוּמִים בְּלֵב יִשְׂרָאֵל לְדוֹר דּוֹר.

קִינַת דָּוִד / ספר שמואל ב', א'

הָצְבִי יִשְׂרָאֵל עַל בְּמוֹתַיִךְ חָלַל אֵיךְ נָפְלוּ גִבּוֹרִים:

אֶל-תִּגִּידוּ בְּגַת אֶל-תִּבְשְׁרוּ בַּחוּצוֹת אֲשֶׁקְלוֹן

פֶּן-תִּשְׁמַחְנָה בָּנוֹת פְּלִשְׁתִּים

פֶּן-תִּעֲלֶזְנָה בָּנוֹת הָעַרְלִים:

הֲרִי בְּגִלְבּוֹעַ אֶל-טַל וְאֶל-מָטָר עָלֵיכֶם וּשְׂדֵי תְרוּמוֹת

כִּי שֵׁם נִגְעַל מִגֵּן גִּבּוֹרִים

מִגֵּן שָׂאוּל בְּלִי מָשִׁיחַ בְּשָׁמֶן:

מִדָּם חָלָלִים מִחֶלֶב גִּבּוֹרִים

קָשַׁת יְהוֹנָתָן לֹא נִשְׁוֹג אַחֹר

וְחָרֵב שָׂאוּל לֹא תִשׁוּב רִיקָם.

שָׂאוּל וְיְהוֹנָתָן הִנָּאֶהְבִּים וְהִנְעִימָם בְּחִיָּהֶם

וּבְמוֹתָם לֹא נִפְרְדּוּ

מִנְּשָׁרִים קָלוּ מֵאֲרִיּוֹת גָּבְרוּ:

בָּנוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל-שָׂאוּל בְּכִינָה

הַמִּלְבָּשָׁכֶם שְׁנֵי עַם-עֲדָנִים

הַמַּעֲלָה עָדִי זָהָב עַל לְבוֹשְׁכֶן

אֵיךְ נָפְלוּ גִבּוֹרִים בְּתוֹךְ הַמִּלְחָמָה

יְהוֹנָתָן עַל-בְּמוֹתַיִךְ חָלַל:

צַר-לִי עָלֶיךָ אַחִי יְהוֹנָתָן נִעְמַתָּ לִי מָאֵד

נִפְלְאַתָּה אֶהְבְּתֶךָ לִי מֵאֶהֱבַת נָשִׁים

אֵיךְ נָפְלוּ גִבּוֹרִים וַיֵּאבְדּוּ כָּלִי מִלְחָמָה:

הנצחה

לזכרו של אלי, הכניסו בני המשפחה ספר תורה

לבית כנסת "נווה אשר" בבית שמש.

כמו כן, לזכרו הונח לוח זיכרון בבית הכנסת בעיר

מרסיי בה גדל.

לוח הזיכרון בבית הכנסת
בעיר מרסיי לזכרו של אלי

הכנסת ספר תורה לזכרו של אלי לבית כנסת נווה אשר בבית
שמש- אביו של אלי מחזיק את ספר התורה

דודו של אלי בהכנסת ספר התורה לזכרו

אחיו של אלי בהכנסת ספר התורה

קרוב רחוק | יוספה זכריה

כל בכ קרוב,
רוחק נושבת בחדרי לבי,
פווייתך משרישה במצחקי נשמת,
נכרונות צרופים,
אור לנשימת,
עד אינסוף קרוב,
כפי שאתה -
רחוק עד אינסוף.

שיר זיכרון וגעגוע

אנדרטת זיכרון לבני נתניה שנפל
במערכות ישראל

בית העלמין הצבאי בהר הרצל

מגש הכסף / נתן אלתרמן

... והארץ תשקט , עין שמים אודמת

תעמעם לאטה

על גבולות עשנים.

ואמה תעמד – קרועת לב אף נושמת....-

לקבל את הנס

האחד אין שני...

היא לטקס תכון . היא תקום למול סהר

ועמדה, טרם-יום, עוטה חג ואמה.

-- אז מנגד יצאו

נערה ונער

ואט אט יצעדו הם אל מול האמה.

לובשי חל וחגור, וכבדי נעלים

בנתיב יעלו הם

הלוך והחרש.

לא החליפו בגדם, לא מחו עוד במים

את עקבות יום-הפרך וליל קו-האש.

עיפים עד בלי קץ, נזירים ממרגוע,

ונוטפים טללי נעורים עבריים - -

דם השנים יגשו

ועמדו לבלי-נוע.

ואין אות אם חיים הם או אם ירויים.

אז תשאל האמה, שטופת דמע וקסם,

ואמרה: מי אתם? והשנים שוקטים,

יענו לה: אנחנו מגש הכסף

שעליו לך נתנה מדינת היהודים.

כך יאמרו ונפלו לרגלה עוטפי צל,

והשאר יספר בתולדות ישראל...

דברי הכותבות

אדון טיארי היקר:

אין בפינו מילים להודות לך על השיתוף בקורות

חייך של בןך אלעזר ז"ל

זכינו להחשף לעולמו של אלעזר שהיה נער

חברותי אמיץ ואהוב על כולם, נער שעומד על

עקרונותיו. ענית בסבלנות על כל שאלה,

חיפשת והראית תמונות מהילדות , מהנערות

והכל בשמחה וברצון

התהליך בהכנת האלבום תרם לנו הרבה, אנו

מודות לך מאד ושתתפוט בצערכם

שתתבשרו רק בבשורות טובות

תודה רבה על הכל!

יעל, יעל, ושיר שרה.